A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2017. július 13.*

„Fellebbezés – 1907/2006/EK rendelet (REACH) – Az 58. cikk (2) bekezdése – Engedélyezés – Különös aggodalomra okot adó anyagok – Mentesség – Az 1907/2006/EK rendelet XIV. mellékletét módosító rendelet – A króm-trioxid felvétele az engedélyköteles anyagok listájára”

A C-651/15. P. sz. ügyben,

a **Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) és társai** (képviselik őket: C. Mereu ügyvéd és J. Beck solicitor)

felpereseknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. december 4-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: K. Mifsud-Bonnici és Talabér-Ritz K., meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

támogatja:

a **Francia Köztársaság** (képviselik: D. Colas és J. Traband, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél a fellebbezési eljárásban,

az **Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA)** (képviselik: W. Broere és M. Heikkilä, meghatalmazotti minőségben),

az **Assogalvanica és társai** (képviselik őket: C. Mereu ügyvéd és J. Beck solicitor)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, C. G. Fernlund (előadó) és S. Rodin bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésükkel a Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) és az ítélet I. mellékletében felsorolt további 185 fellebbező (a továbbiakban: VECCO és társai) az Európai Unió Törvényszéke 2015. szeptember 25-i VECCO és társai kontra Bizottság ítéletének (T-360/13, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:695) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet XIV. mellékletének módosításáról szóló, 2013. április 17-i 348/2013/EU bizottsági rendelet (HL 2013. L 108., 1. o.) részleges megsemmisítését.

Jogi háttér

2 A 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2008. L 353., 1. o.) módosított, a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 396., 1. o., helyesbített változat: HL 2007. L 136., 3. o.; helyesbítések: HL 2008. L 141., 22. o.; HL 2009. L 36., 84. o.; HL 2010. L 118., 89. o.; HL 2015. L 212., 39. o.; a továbbiakban: REACH-rendelet) „Cél és hatály” című 1. cikkének (1) bekezdése előírja:

„E rendelet célja az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének – beleértve az anyagokkal kapcsolatos veszélyek felmérésénél az alternatív vizsgálati módszerek elősegítését is –, valamint az anyagok belső piaci szabad forgalmának biztosítása, a versenyképesség és az innováció erősítésével egyidejűleg.”

3 A REACH-rendelet 55. cikke értelmében:

„E cím célja a belső piac megfelelő működésének biztosítása, valamint – egyidejűleg – a különös aggodalomra okot adó anyagok felhasználásából eredő kockázatok megfelelő ellenőrzésének és annak biztosítása, hogy ezeket az anyagokat fokozatosan megfelelő alternatív anyagokkal vagy technológiákkal helyettesítsék, amennyiben az gazdaságilag vagy műszakilag megvalósítható. Ebből a célból az engedélyezési kérelmet benyújtó összes gyártónak, importőrnek és továbbfelhasználónak elemeznie kell az alternatívák rendelkezésre állását, valamint meg kell vizsgálnia azok kockázatait és a helyettesítés technikai és gazdasági megvalósíthatóságát.”

4 A REACH-rendelet 57. cikke meghatározza az anyagok e rendelet XIV. mellékletébe való felvételére irányadó szempontokat.

5 A REACH-rendelet 58. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az 57. cikkben említett anyagoknak a XIV. mellékletbe való felvételéről szóló határozatokat a 133. cikk (4) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni. A határozatnak minden anyaggal kapcsolatban meg kell határoznia az alábbiakat:

a) az anyag azonosítója a VI. melléklet 2. szakaszában meghatározottaknak megfelelően;

b) az 57. cikkben említett anyag lényegi tulajdonsága (tulajdonságai);

[…]

d) adott esetben a felülvizsgálati időszakok egyes felhasználások vonatkozásában;

e) azok az esetleges felhasználások vagy felhasználási kategóriák, amelyek mentesülnek az engedélyezési követelmény alól, és az ilyen mentességek esetleges feltételei.

(2) Bizonyos felhasználások vagy felhasználási kategóriák mentesülhetnek az engedélyezési követelmény alól, amennyiben – az adott anyag felhasználása tekintetében az emberi egészség és a környezet védelmével kapcsolatos minimumkövetelmények meghatározásáról szóló meglévő különös közösségi jogszabályok alapján – a kockázatot megfelelően ellenőrzik. Az ilyen mentességek megállapítása során különösen figyelembe kell venni anyag sajátosságából fakadó, az emberi egészségre és a környezetre háruló kockázat arányosságát, például azokban az esetekben, amikor az anyag fizikai állapota módosítja a kockázatot.

[…]”

6 A REACH-rendelet 60–64. cikke az engedélyek megadására vonatkozó eljárást szabályozza.

A jogvita előzményei

7 A megtámadott ítélet 1–9. pontjából kiderül, hogy a 348/2013 rendelet felvette a króm-trioxidot REACH-rendelet XIV. mellékletébe, anélkül hogy e rendelet 58. cikkének (2) bekezdése alapján bármilyen mentességet biztosított volna ezen anyag bizonyos felhasználásai vagy felhasználási kategóriái tekintetében.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

8 2013. július 8-án a VECCO és társai keresetet indítottak a 348/2013 rendelet megsemmisítése iránt. A Törvényszék a megtámadott ítéletben e keresetet elutasította és a VECCO és társait kötelezte a költségek viselésére.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

9 A VECCO és társai azt kérik a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet és határozzon érdemben a fellebbezésről, vagy utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, hogy az határozzon érdemben.

10 Az Európai Bizottság azt kéri a Bíróságtól, hogy utasítsa el a fellebbezést, és a VECCO és társait kötelezze a költségek viselésére.

11 A Francia Köztársaság, amelynek a Bizottság támogatása végett történő beavatkozását a Bíróság megengedte, és az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA), amely első fokon az Európai Bizottság támogatása végett avatkozott be, a fellebbezés elutasítását kéri a Bíróságtól.

A fellebbezésről

12 A VECCO és társai három jogalapra hivatkoznak. Az első és második jogalap a REACH-rendelet 58. cikke (2) bekezdésének megsértésére vonatkozik. A harmadik jogalap mérlegelési hibán alapul. A második és harmadik jogalapra másodlagosan hivatkoznak, amennyiben az első jogalapnak helyt ad a Bíróság.

Az első, a REACH-rendelet 58. cikke (2) bekezdésének megsértésére vonatkozó jogalapról

A felek érvei

13 Az első fellebbezési jogalap a megtámadott ítélet 28–53. pontja ellen irányul, amelyben a Törvényszék kimondta, hogy a munkájuk során vegyi anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók egészségének és biztonságának védelméről szóló, 1998. április 7-i 98/24/EK tanácsi irányelv (tizennegyedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) (HL 1998. L 131., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 279. o.) és a munkájuk során rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló, 2004. április 29-i 2004/37/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv (hatodik egyedi irányelv a 89/391/EGK tanácsi irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) (HL 2004. L 158., 50. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 35. o.) nem minősül a REACH-rendelet 58. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „minimumkövetelményeket” előíró „különös közösségi jogszabálynak”. A VECCO és társai azt kifogásolják, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte e rendelkezést.

14 A megtámadott ítélet 40–44. és 50–53. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a REACH-rendelet 58. cikkének (2) bekezdésében foglalt mentesség hatályát a másodlagos jog azon szabályaira korlátozta, amelyek a meghatározott és kifejezetten megnevezett anyagokra vonatkoznak.

15 A VECCO és társai szerint a REACH-rendelet 58. cikkének (2) bekezdésében foglalt mentesség nem az anyagokra, hanem azok felhasználásaira vagy használatára alkalmazandó. Nem szükséges tehát, hogy a szóban forgó anyagokat kifejezetten említse a kérdéses jogszabály. A VECCO és társai e tekintetben kiemelik, hogy az ECHA a „Preparation of draft Annex XIV entries for the third recommendation of substances to be included in Annex XIV – General Approach” című dokumentumban elismerte, hogy a mentesség alá tartozó felhasználások többek között magukban foglalják az anyag veszélyességének osztályozását is (rákkeltő, csírasejt-mutagenitású, illetve reprodukciós toxicitású). A Törvényszék által a megtámadott ítélet 41. pontjában tett megállapítással szemben ezen értelmezés nem veszélyeztetheti komolyan a REACH-rendelet célját és működését.

16 A VECCO és társai azt állítják, hogy a REACH-rendelet 58. cikke (2) bekezdésének célja megköveteli annak előzetes vizsgálatát, hogy az uniós jogszabályok elegendők-e a kockázatok megfelelő ellenőrzésére. Az e rendelkezésben foglalt három kritériumot tehát, amely olyan „minimumkövetelményeket” előíró „különös közösségi jogszabályok” létére vonatkozik, amely a „kockázatok megfelelő ellenőrzését” eredményezi, összességében, e célra tekintettel kell értékelni, nem pedig elszigetelten, ahogyan azt a Törvényszék tette.

17 A VECCO és társai szerint a REACH-rendelet 58. cikke (2) bekezdésének helyes értelmezése alapján a Törvényszéknek arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy először azt vizsgálja meg, hogy a 98/24 és a 2004/37 irányelv „különös-e” a króm-trioxidnak a felületkezelési és a galvanizálási iparban történő, szóban forgó felhasználására nézve, és ha igen, akkor másodsorban azt kellett volna

meghatároznia, hogy e létező jogszabályok előírnak-e „minimumkövetelményeket”, harmadsorban pedig azt kellett volna vizsgálnia, hogy e minimumkövetelmények elegendők-e a felmerülő kockázatok ellenőrzésére.

18 A REACH-rendelet 58. cikkének (2) bekezdésében előírt első, a „különös” uniós jogszabályok létére vonatkozó kritériumot illetően a VECCO és társai úgy ítélik meg, hogy e kritérium teljesül, mivel azon felhasználások vagy felhasználási kategóriák, amelyekre vonatkozóan mentességet kértek, nevezetesen a króm-trioxidot alkalmazó felületkezelési és galvanizálási eljárások, a 98/24 irányelvben foglalt felhasználások közé, és – ezen anyag rákkeltő anyagként való osztályozása folytán – a 2004/37 irányelv hatálya alá tartoznak.

19 Az e rendelkezésben említett második kritériumot illetően a VECCO és társai megítélése szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 37–43. pontjában valóban felsorolta a 98/24 és a 2004/37 irányelvben rögzített „minimumkövetelményeket”. Azt azonban elmulasztotta értékelni, hogy e követelmények konkrétan lehetővé teszik-e a felületkezelési és galvanizációs ipar munkavállalóit érintő kockázatok megfelelő ellenőrzését.

20 A Törvényszék a megtámadott ítélet 40. pontjában tévesen állapította meg, hogy a 98/24 irányelv az azon munkáltatókat terhelő kötelezettségek általános keretének megállapítására szorítkozik, amelyek a munkavállalóikat vegyi anyagokból eredő kockázatoknak teszik ki. A Törvényszék a megtámadott ítélet 44. pontjában továbbá tévesen állapította meg, hogy a 98/24 irányelv, mivel nem állapítja meg a szóban forgó anyag foglalkozási expozíciójára vonatkozó maximális határértéket, nem tekinthető a REACH-rendelet 58. cikke (2) bekezdésének értelmében vett „minimumkövetelményeket” tartalmazó jogszabálynak.

21 A VECCO és társai megítélése szerint a foglalkozási expozícióra vonatkozó felső határértékek megállapítása nem az egyetlen és nem is a legjobb módszer a vegyi kockázatok kezelésére. A króm-trioxidra vonatkozó ilyen felső határértékek hiánya nem elegendő ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy az irányelvek nem írnak elő „minimumkövetelményeket” a REACH-rendelet 58. cikke (2) bekezdésének értelmében.

22 A kockázatok megfelelő ellenőrzésére vonatkozó kritériumot illetően a VECCO és társai a megtámadott ítélet 64. pontját kifogásolják, amelyben a Törvényszék megállapította, hogy a minimumkövetelményeket előíró különös közösségi jogszabályok hiányában nem lehetett ellenőrizni, hogy teljesült-e ezen kritérium. E „mesterséges” értelmezés jogilag sérti a REACH-rendelet 58. cikke (2) bekezdésének általános célkitűzést, a tényeket illetően pedig figyelmen kívül hagyja a viták során szolgáltatott, összes arra irányuló bizonyítékot, hogy a felületkezelési és galvanizációs ipar munkavállalói tekintetében felmerülő és a króm-trioxid felhasználásával összefüggő kockázatokat megfelelően ellenőrzik az uniós jogszabályok.

23 A Bizottság elutasítja a VECCO és társai által javasolt azon értelmezést, amely szerint a REACH-rendelet 58. cikkének (2) bekezdése a felhasználásokra, és nem az anyagokra vonatkozik. Ezen intézmény egyetért azon érveléssel, amelynek alapján a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy nem volt szükséges a 98/24 és a 2004/37 irányelv hatálya alá tartozó felhasználásokat vizsgálni, mivel ezen irányelvek nem különös jogszabályok a króm-trioxid tekintetében.

24 Az ECHA támogatja a Bizottság érveit. A jogalkotó nem írta elő a 98/24 és a 2004/37 irányelv hatálya alá tartozó valamennyi felhasználásra vonatkozó engedélyezési mechanizmus automatikus mentességét.

25 A Francia Köztársaság megítélése szerint ugyanez a helyzet áll fenn, amely úgy ítéli meg, hogy a 98/24 és a 2004/37 irányelv nem minősül a REACH-rendelet 58. cikkének (2) bekezdése értelmében vett, az anyag felhasználása tekintetében az emberi egészség és a környezet védelmével kapcsolatos minimumkövetelményeket előíró különös közösségi jogszabálynak.

A Bíróság álláspontja

26 Az ezen első fellebbezési jogalap megválaszolása érdekében emlékeztetni kell azon összefüggésre, amelyben a REACH-rendelet 58. cikkének (2) bekezdésében szereplő mentességi rendszer alkalmazandó.

27 E tekintetben a REACH-rendelet 1. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy e rendelet célja az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének – beleértve az anyagokkal kapcsolatos veszélyek felmérésénél az alternatív vizsgálati módszerek elősegítését is –, valamint az anyagok belső piaci szabad forgalmának biztosítása, a versenyképesség és az innováció erősítésével egyidejűleg. E célból ez a rendelet létrehozza a vegyi anyagok ellenőrzésének – többek között regisztrálásukat, értékelésüket, valamint engedélyezésüket és alkalmazásuk esetleges korlátozásait is magában foglaló – integrált rendszerét (lásd különösen: 2017. március 15-i Polynt kontra ECHA ítélet, C-323/15 P, EU:C:2017:207, 20. pont).

28 Amint azt különösen a REACH-rendelet (69) és (70) preambulumbekezdése kiemeli, különös figyelmet kell fordítani a „különösen veszélyes anyagokra”. Ezek az anyagok ugyanis az e rendelet VII. címe szerinti engedélyezési rendszer alá tartoznak. Az említett rendelet 55. cikkéből az következik, hogy az engedélyezési rendszer célja „a belső piac megfelelő működésének biztosítása, valamint – egyidejűleg – a különös aggodalomra okot adó anyagok felhasználásából eredő kockázatok megfelelő ellenőrzésének és annak biztosítása, hogy ezeket az anyagokat fokozatosan megfelelő alternatív anyagokkal vagy technológiákkal helyettesítsék, amennyiben az gazdaságilag vagy műszakilag megvalósítható” (lásd különösen: 2017. március 15-i Polynt kontra ECHA ítélet, C-323/15 P, EU:C:2017:207, 21. pont).

29 Ezen engedélyezési rendszerben az első szakasz a különös aggodalomra okot adó anyagoknak a REACH-rendelet 57. cikkében foglalt kritériumok alapján történő azonosítására vonatkozó eljárás. A második szakasz ezen anyagoknak az e rendelet XIV. mellékletét alkotó, engedélyköteles anyagok listájára való felvétel, a harmadik és utolsó szakasz pedig az – adott esetben – egy különös aggodalomra okot adó anyag engedélyezéséhez vezető eljárás (lásd különösen: 2017. március 15-i Polynt kontra ECHA ítélet, C-323/15 P, EU:C:2017:207, 22. pont).

30 A REACH-rendelet VII. címében előírt engedélyezési rendszer, valamint az emberi egészségnek vagy a környezetnek a vegyi anyagok felhasználásából eredő kockázatokkal szembeni védelmére irányuló uniós jogszabályi és rendeleti rendelkezések közötti összhang biztosítása érdekében e rendelet 58. cikkének (2) bekezdése bizonyos felhasználások vagy felhasználási kategóriák számára lehetővé teszi, hogy az engedélyezési kötelezettség alóli mentességben részesüljenek, „amennyiben – az adott anyag felhasználása tekintetében az emberi egészség és a környezet védelmével kapcsolatos minimumkövetelmények meghatározásáról szóló meglévő különös közösségi jogszabályok alapján – a kockázatot megfelelően ellenőrzik”.

31 E rendelkezésből egyértelműen következik, hogy valamely különös aggodalomra okot adó anyag bizonyos felhasználása vagy felhasználási kategóriája két feltétel teljesülése esetén mentesülhet az engedélyezési kötelezettség alól. E feltételek egyfelől „az adott anyag felhasználása tekintetében az emberi egészség és a környezet védelmével kapcsolatos minimumkövetelmények meghatározásáról szóló meglévő különös közösségi jogszabályok” létére, másfelől pedig arra vonatkoznak, hogy e jogszabályokra tekintettel a „kockázatot megfelelően ellenőrzik”. E rendelkezés egyértelmű szövegéből az is következik, hogy e feltételek együttesek, és így – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 32. és 64. pontjában lényegében megállapította – a mentesség megtagadásához elegendő, hogy e feltételek egyike nem teljesül.

32 Emellett e rendelkezést – az eltérést biztosító jellege folytán – megszorítóan kell értelmezni.

33 Ami azon kérdést illeti, hogy a 98/24 és a 2004/37 irányelv e feltételek közül az elsőre vonatkozik-e, meg kell határozni, hogy tekinthetők-e ezen irányelvek az adott anyag felhasználása tekintetében az emberi egészség és a környezet védelmével kapcsolatos minimumkövetelményeket előíró különös jogszabályoknak.

34 Az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a „különös jogszabály” kifejezés jelentését és terjedelmét – amelynek fogalommeghatározását a REACH-rendelet nem adja meg – az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentése szerint kell meghatározni, figyelembe véve azon szövegkörnyezetet, amelyben a kifejezést használják, és azon szabályozás célkitűzéseit, amelynek részét képezi (lásd analógia útján: 2015. június 24-i Hotel Sava Rogaška ítélet, C-207/14, EU:C:2015:414, 25. pont).

35 A „különös” melléknév szokásos jelentése az általános nyelvhasználatban arra utal, ami egy fajtára nézve különleges, rá nézve sajátos és más fajtáktól megkülönbözteti, és ezáltal ellentétes az általánossal. A szokásos jelentésének megfelelően a „különös jogszabálynak” a REACH-rendelet 58. cikkének (2) bekezdésében használt fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az legalább kiterjed mindazon irányelvre és rendeletre, amely az érintett anyagra vonatkozóan egyedi szabályokat állapít meg. E kifejezést az általánosan és elvontan meghatározott anyagcsoportot, illetve alkalmazási vagy felhasználási kategóriát szabályozó jogszabállyal ellentétesen kell érteni.

36 A VECCO és társai megítélése szerint azonban a REACH-rendelet 58. cikkének (2) bekezdésében foglalt mentesség bizonyos felhasználásokra vagy felhasználási kategóriákra vonatkozik, és nem anyagokra. Következésképpen annak meghatározásához, hogy e mentesség alkalmazandó-e, nem azt kell megvizsgálni, hogy az érintett anyagot kifejezetten említi-e a szóban forgó jogszabály, hanem azt kell igazolni, hogy e jogszabály a gyakorlatban lehetővé teszi-e az ezen anyag tekintetében tervezett felhasználásokkal vagy felhasználási kategóriákkal összefüggő kockázatok megfelelő ellenőrzését. A Törvényszék ezért tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy a 98/24 és a 2004/37 irányelv nem minősül minimumkövetelményeket előíró különös jogszabálynak, mivel ezen irányelvek nem említi kifejezetten a króm-trioxidot.

37 E tekintetben habár igaz, hogy a REACH-rendelet 58. cikkének (2) bekezdése nem az anyag fogalmára hivatkozik, hanem kizárólag a felhasználások vagy felhasználási kategóriák fogalmára, a mentességi mechanizmus ugyanakkor elválaszthatatlan kapcsolatot feltételez az anyag és annak felhasználása vagy felhasználási kategóriái között.

38 Amint ugyanis a REACH-rendelet címéből és általános rendszeréből következik, e rendelet célja az anyagok szabályozása. Az e rendelet VII. címében foglalt engedélyezési rendszer konkrétan azokra az anyagokra vonatkozik, amelyek lényegi tulajdonságaik folytán különös aggodalomra okot adó anyagoknak tekintendők, és amelyeket ezért fokozatosan más anyaggal kell helyettesíteni.

39 Amint az említett rendelet 55. cikkéből következik, ezen anyagok csak olyan engedély alapján hozhatók forgalomba, amely biztosítja a felhasználásukból eredő kockázatok megfelelő ellenőrzését. Ez az oka annak, hogy az engedély ugyanezen rendelet 60. cikke alapján való kiadását az e rendelet 64. cikkében rögzített feltételek szerint végzett kockázatértékelés előzi meg.

40 Emellett valamely anyag REACH-rendelet XIV. mellékletébe való felvételéről szóló határozatnak e rendelet 58. cikke (1) bekezdése e) pontjának megfelelően meg kell jelölnie többek között azokat a felhasználásokat vagy felhasználási kategóriákat, amelyek adott esetben mentesülnek az engedélyezési követelmény alól, továbbá az ilyen mentességekhez kötött esetleges feltételeket.

41 Továbbá, amint a Törvényszék lényegében – és helyesen – megállapította a megtámadott ítélet 41. és 44. pontjában, a REACH-rendelet 58. cikke (2) bekezdésének a VECCO és társai által képviselt értelmezése többek között annak elismerését eredményezné, hogy az I. vagy II. osztályba sorolt valamennyi rákkeltő anyagot a szakmai környezetben történő felhasználás tekintetében mindenképpen mentesíteni kellene az engedélyezési kötelezettség alól azzal az indokkal, hogy a 2004/37 irányelv

minden rákkeltő anyag tekintetében szabályozza az ilyen jellegű felhasználást. Ezen értelmezés a különös aggodalomra okot adó anyagok – így az I. vagy II. osztályába sorolt rákkeltő anyagok – tekintetében összeegyeztethetetlen a REACH-rendelet VII. címében foglalt engedélyezési rendszernek mind a szövegével, mind pedig a céljával.

42 Ezért a jelen esetben a Törvényszék – mivel helytállóan állapította meg, hogy a 98/24 és a 2004/37 irányelv nem tartalmaz semmilyen, a króm-trioxidra vonatkozóan minimumkövetelményeket előíró egyedi rendelkezést ezen anyag felhasználása esetén az emberi egészség és a környezet védelme tekintetében – nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 37–45. pontjában kifejtett indokok alapján úgy határozott, hogy ezen irányelvek nem minősülnek a REACH-rendelet 58. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „különleges jogszabályoknak”. A Törvényszék ezért helyesen juthatott arra a következtetésre a megtámadott ítélet 63. pontjában, hogy az e rendelkezésben megkövetelt két feltétel közül az első nem teljesül, és helyesen igazolhatta a megtámadott ítélet 66. pontjában a REACH-rendelet 58. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalap elutasítását.

43 Ebből következik, hogy az első fellebbezési jogalapot ezen egyetlen okból mint megalapozatlant el kell utasítani.

44 A fellebbezők a második és harmadik jogalapra másodlagosan hivatkoztak, amennyiben az első jogalapnak helyt ad a Bíróság. Mivel a Bíróság az első jogalapot elutasította, a második és harmadik fellebbezési jogalapot mint hatástalant el kell utasítani.

A költségekről

45 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely a 184. cikk (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

46 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése – amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében szintén alkalmazni kell a fellebbezési eljárásban is – előírja, hogy az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.

47 Ugyanezen szabályzat 184. cikkének (4) bekezdése értelmében, a Bíróság dönthet úgy, hogy az elsőfokú eljárásba beavatkozó azon fél, aki részt vett a Bíróság előtti eljárás írásbeli vagy szóbeli szakaszában, maga viselje saját költségeit.

48 A VECCO és társait, mivel pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját, valamint a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

49 A Francia Köztársaság, mint a fellebbezésbe beavatkozó fél, köteles saját költségeit maga viselni.

50 Az ECHA, mint az elsőfokú eljárásba beavatkozó fél, köteles saját költségeit maga viselni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV-t (VECCO) és a jelen ítélet I. mellékletében felsorolt többi fellebbezőt kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

3) A Francia Köztársaság és az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) maga viseli saját költségeit.

Aláírások

I. MELLÉKLET

A fellebbezők listája

Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), székhelye: Memmingen (Németország),

Adolf Krämer GmbH & Co. KG, székhelye: Ulm (Németország),

AgO Argentum GmbH Oberflächenveredelung, székhelye: Nürnberg (Németország),

Alfred Kruse GmbH Metallveredelungen, székhelye: Langenfeld (Németország),

AL-Oberflächenveredelungsgesellschaft mbH, székhelye: Wuppertal (Németország),

Anke GmbH & Co. KG Oberflächentechnik, székhelye: Essen (Németország),

ATC Armoloy Technology Coatings GmbH & Co. KG, székhelye: Mosbach (Németország),

August Schröder GmbH & Co. KG Oberflächenveredelung, székhelye: Hemer (Németország),

August Sure KG, székhelye: Lüdenscheid (Németország),

Baaske Oberflächenveredelung GmbH, székhelye: Wuppertal,

Hartchrom Beck GmbH, székhelye: Güglingen (Németország),

Bredt GmbH, székhelye: Meschede (Németország),

Breidert Galvanic GmbH, székhelye: Darmstadt (Németország),

Chrom-Müller Metallveredelung GmbH, székhelye: Oberndorf am Neckar (Németország),

Chrom-Schmitt GmbH & Co. KG, székhelye: Baden-Baden (Németország),

C. Hübner GmbH, székhelye: Marktoberdorf (Németország),

C. W. Albert GmbH & Co. KG, székhelye: Hemer-Bredenbruch (Németország),

Detlef Bingen GmbH, székhelye: Langenfeld (Németország),

Dittes Oberflächentechnik GmbH, székhelye: Keltern (Németország),

Duralloy Süd GmbH, székhelye: Villingen-Schwenningen (Németország),

Durochrom-Bogatzki, székhelye: Oberndorf am Neckar,

Metallveredelung Emil Weiß GmbH & Co. KG, székhelye: Mitwitz (Németország),

Ewald Siodla Metallveredelungsgesellschaft mbH, székhelye: Witten (Németország),

Flügel CSS GmbH & Co. KG, székhelye: Solingen (Németország),

Fritz Zehnle Galvanische Anstalt, Inh. Gerd Joos e.K., székhelye: Triberg (Németország),

Galvanoform Gesellschaft für Galvanoplastik mbH, székhelye: Lahr (Németország),

Galvano Herbert Geske eK, székhelye: Solingen,

Galvanotechnik Friedrich Holst GmbH, székhelye: Hamburg (Németország),

Galvano Weis, Weis GmbH & Co., Galvanische Werkstätte KG, székhelye: Emmering (Németország),

gebr. böge Metallveredelungs GmbH, székhelye: Hamburg,

Hans Giesbert GmbH & Co. KG, székhelye: Mömbris (Németország),

Groz-Beckert KG, székhelye: Albstadt (Németország),

GTW GmbH, székhelye: Werl (Németország),

GWC Coating GmbH, székhelye: Villingen-Schwenningen,

Hartchrom Beuthel GmbH, székhelye: Schwelm (Németország),

Hartchrom Erb GmbH, székhelye: Weiterstadt (Németország),

Hartchrom GmbH, székhelye: Karlsruhe (Németország),

Hartchrom GmbH Werner Kreuz, székhelye: Blumberg (Németország),

Hartchrom Schoch GmbH, székhelye: Sternenfels (Németország),

Hartchrom Teikuro Automotive GmbH, székhelye: Sternenfels,

Heine Optotechnik GmbH & Co. KG, székhelye: Herrsching (Németország),

Heinrich Schnarr GmbH Metallveredlungswerk, székhelye: Mainaschaff (Németország),

Heinrich Schulte Söhne GmbH & Co. KG, székhelye: Arnsberg (Németország),

Heinz Daurer und Söhne GmbH & Co. KG Metall-Veredelung-Lampertheim, székhelye: Lampertheim (Németország),

Helmut Gossmann Metallveredelungs-GmbH, székhelye: Goldbach (Németország),

Henry Gevekoth GmbH, székhelye: Hamburg,

Heyer GmbH Oberflächentechnik, székhelye: Lübeck (Németország),

HFJ Galvano Kiel GmbH, székhelye: Kiel (Németország),

Hueck Engraving GmbH & Co. KG, székhelye: Viersen (Németország),

Imhof Hartchrom GmbH, székhelye: Karlstadt (Németország),

Johannes Jander GmbH & Co. KG Metalloberflächenveredelung, székhelye: Iserlohn (Németország),

Johann Maffei GmbH & Co. KG, székhelye: Iserlohn-Simmern (Németország),

Kesseböhmer Beschlagsysteme GmbH & Co. KG, székhelye: Bad Essen (Németország),

Knipex-Werk C. Gustav Putsch KG, székhelye: Wuppertal,

Kreft & Röhrig GmbH, székhelye: Troisdorf-Friedrich-Wilhelms Hütte (Németország),

Kriebel Metallveredelung GmbH, székhelye: Kirschfurt (Németország),

LKS Kronenberger GmbH Metallveredlungswerk, székhelye: Seligenstadt (Németország),

Kunststofftechnik Bernt GmbH, székhelye: Kaufbeuren (Németország),

L B – Oberflächentechnik GmbH, székhelye: Wuppertal,

Linder Metallveredelungsgesellschaft mbH, székhelye: Albstadt (Németország),

Metallisierwerk Peter Schreiber GmbH, székhelye: Düsseldorf (Németország),

Montanhydraulik GmbH, székhelye: Holzwickede (Németország),

Morex SpA, székhelye: Crespano del Grappa (Olaszország),

Motoren-Sauer Instandsetzungs-GmbH, székhelye: Hösbach (Németország),

MSC/Copperflow Ltd, székhelye: Bolton, Greater Manchester (Egyesült Királyság),

Neumeister Hydraulik GmbH, székhelye: Neuenstadt am Kocher (Németország),

Nießer Metallveredelung GmbH, székhelye: Röthenbach an der Pegnitz (Németország),

Norddeutsche Hartchrom GmbH & Co. KG, székhelye: Ganderkesee (Németország),

Oberflächenzentrum Elz GmbH, székhelye: Limburg (Németország),

OK Oberflächenveredelung GmbH & Co. KG, székhelye: Sundern (Németország),

OTH Oberflächentechnik Hagen GmbH & Co. KG, székhelye: Hagen (Németország),

OT Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, székhelye: Schwerin (Németország),

Präzisionsgalvanik GmbH Wolfen, székhelye: Bitterfeld-Wolfen (Németország),

Rahrbach GmbH, székhelye: Heiligenhaus (Németország),

Rudolf Clauss GmbH & Co. KG Metallveredlung, székhelye: Mülheim an der Ruhr (Németország),

Rudolf Jatzke Galvanik-Hartchrom Günter Holthöfer GmbH & Co. KG, székhelye: Bielefeld (Németország),

Schaeffler Technologies AG & Co. KG, székhelye: Herzogenaurach (Németország),

Scherer GmbH, székhelye: Haslach im Kinzigtal (Németország),

Schmitz Hydraulikzylinder GmbH, székhelye: Büttelborn (Németország),

Schnarr Metallveredlung GmbH, székhelye: Waiblingen (Németország),

Schornberg Galvanik GmbH, székhelye: Lippstadt (Németország),

Robert Schrubstock GmbH & Co. KG, székhelye: Velbert (Németország),

Schulte Hartchrom GmbH, székhelye: Arnsberg,

Schwing GmbH, székhelye: Sankt Stefan im Lavanttal (Ausztria),

Silit-Werke GmbH & Co. KG, székhelye: Riedlingen (Németország),

Steinbach & Vollmann GmbH & Co. KG, székhelye: Heiligenhaus,

Strötzel Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, székhelye: Hildesheim (Németország),

Süss Oberflächentechnik GmbH, székhelye: Wetzlar (Németország),

Thoma Metallveredelung GmbH, székhelye: Heimertingen (Németország),

Viemetall Viersener Metallveredlung Pottel GmbH & Co. KG, székhelye: Viersen (Németország),

Walzen-Service-Center GmbH, székhelye: Oberhausen (Németország),

Wavec GmbH, székhelye: Eisenhüttenstadt (Németország),

Wilhelm Bauer GmbH & Co. KG, székhelye: Hannover (Németország),

Willy Remscheid Galvanische Anstalt GmbH, székhelye: Solingen,

Willy Remscheid Kunststofftechnik GmbH, székhelye: Velbert,

Wiotec, Inhaber Udo Wilmes eK, székhelye: Ense (Németország),

Wissing Hartchrom GmbH, székhelye: Lohmar (Németország),

alfi GmbH Isoliergefäße, Metall- und Haushaltswaren, székhelye: Wertheim (Németország),

BIA Kunststoff- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, székhelye: Solingen,

Siegfried Boner eK, székhelye: Villingen-Schwenningen,

Bruchmühlbacher Galvanotechnik (BG) GmbH, székhelye: Bruchmühlbach-Miesau (Németország),

C + C Krug GmbH, székhelye: Velbert,

Collini GmbH, székhelye: Aperg (Németország),

Collini Gesellschaft mbH, székhelye: Hohenems (Ausztria),

Collini GmbH, székhelye: Marchtrenk (Ausztria),

ColliniWien GmbH, székhelye: Bécs (Ausztria),

Federal-Mogul TP Europe GmbH & Co KG, székhelye: Burscheid (Németország),

Fischer GmbH & Co. surface technologies KG, székhelye: Katzenelnbogen (Németország),

Friederici Oberflächenveredlung GmbH, székhelye: Iserlohn,

Galvano Wittenstein GmbH, székhelye: Solingen,

Gedore-Werkzeugfabrik GmbH & Co. KG, székhelye: Remscheid (Németország),

Gerhardi Kunststofftechnik GmbH, székhelye: Lüdenscheid,

Gosma – Werkzeugfabrik und Metallveredelung Weber GmbH, székhelye: Gosheim (Németország),

Hartchrom-Meuter Ernst Meuter GmbH & Co. KG, székhelye: Solingen,

Hartchrom Spezialbeschichtung Winter GmbH, székhelye: Treuen (Németország),

Hasler AG, Aluminiumveredlung, székhelye: Turgi (Svájc),

Hartchrom Haslinger Oberflächentechnik GmbH, székhelye: Linz (Ausztria),

Hentschel Harteloxal GmbH & Co. KG, székhelye: Schorndorf (Németország),

Kammin Metallveredelung KG, székhelye: Friesenheim (Németország),

Karl-Heinz Bauer GmbH Galvanische Anstalt, székhelye: Ispringen (Németország),

Maschinenfabrik KBA-Mödling AG, székhelye: Maria Enzersdorf (Ausztria),

Albert Kißling Galvanische Werke GmbH, székhelye: Neusäß (Németország),

KME Németország GmbH & Co. KG, székhelye: Osnabrück (Németország),

Lahner KG, székhelye: Brunn am Gebirge (Ausztria),

Liebherr-Aerospace Lindenberg GmbH, székhelye: Lindenberg (Németország),

MTU Aero Engines AG, székhelye: München (Németország),

MTU Maintenance Hannover GmbH, székhelye: Langenhagen (Németország),

Münze Österreich AG, székhelye: Bécs,

Nehlsen-BWB Flugzeug-Galvanik Dresden GmbH & Co. KG, székhelye: Drezda (Németország),

Orbis Will GmbH + Co. KG, székhelye: Ahaus (Németország),

Riag Oberflächentechnik AG, székhelye: Wängi (Svájc),

Franz Rieger Metallveredlung, székhelye: Steinheim am Albuch (Németország),

Saxonia Galvanik GmbH, székhelye: Halsbrücke (Németország),

Schweizer Galvanotechnic GmbH & Co. KG, székhelye: Heilbronn (Németország),

G. Schwepper Beschlag GmbH & Co, székhelye: Heiligenhaus,

R. Spitzke Oberflächen- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, székhelye: Barsbüttel (Németország),

Stahl Judenburg GmbH, székhelye: Judenburg (Ausztria),

VTK Veredelungstechnik Krieglach GmbH, székhelye: Krieglach (Ausztria),

STI Surface Technologies International Holding AG, székhelye: Steinach (Svájc),

Witech GmbH, székhelye: Remscheid,

Kurt Zecher GmbH, székhelye: Paderborn (Németország),

De Martin AG, Metallveredelung, székhelye: Wängi (Svájc),

Hattler & Sohn GmbH, székhelye: Villingen-Schwenningen,

Alfacrom 2000 Srl, székhelye: Fiume Veneto (Olaszország),

F.LLI Angelini Sud Srl, székhelye: Arzano (Olaszország),

Bertola Srl, székhelye: Marene (Olaszország),

Bugli Srl, székhelye: Scandicci (Olaszország),

Burello Srl, székhelye: Pavia di Udine (Olaszország),

Galvanica CMB Di Bittante Franco EC Snc, székhelye: Scorzé (Olaszország),

Casprini Gruppo Industriale SpA, székhelye: Cavrilia (Olaszország),

CFG Rettifiche Srl, székhelye: Argenta (Olaszország),

CIL – Cromatura e Rettifica Srl, székhelye: Esine (Olaszország),

Cromatura Dura Srl, székhelye: Lozza (Olaszország),

Cromital Srl, székhelye: Parma (Olaszország),

Cromoflesch Di Bolletta Giuseppe & C. Snc, székhelye: Salzano (Olaszország),

Cromogalante Srl, székhelye: Padova (Olaszország),

Cromotrevigiana Srl, székhelye: Ponzano Veneto (Olaszország),

Elezinco Srl, székhelye: Castelfidardo (Olaszország),

Galvanica Nobili Srl, székhelye: Marano sul Panaro (Olaszország),

Galvanotecnica Vignati Srl, székhelye: Canegrate (Olaszország),

Galvitek Srl, székhelye: Verona (Olaszország),

Gilardoni Vittorio Srl, székhelye: Mandello del Lario (Olaszország),

Industria Galvanica Dalla Torre Ermanno e Figli Srl, székhelye: Villorba (Olaszország),

La Galvanica Trentina Srl, székhelye: Rovereto (Olaszország),

Nicros Srl, székhelye: Conegliano (Olaszország),

OCM Di Liboà Mauro & C. Snc, székhelye: Mondovì (Olaszország),

Rubinetterie Zazzeri SpA, székhelye: Incisa Valdarno (Olaszország),

Silga SpA, székhelye: Castelfidarno (Olaszország),

Surcromo Di Suttora Marco, székhelye: Pieve Emanuele (Olaszország),

Tobaldini SpA, székhelye: Altavilla Vicentina (Olaszország),

Tre Albi SNC Di Trentin Silvano Bittante Mario & Albanese Giancarlo, székhelye: Vedelago (Olaszország),

Adolf Boos GmbH & Co. KG, székhelye: Iserlohn,

Henkel Beiz- und Elektropoliertechnik GmbH & Co. KG, székhelye: Waidhofen an der Thaya (Ausztria),

Saueressig GmbH & Co. KG, székhelye: Vreden (Németország),

Saueressig Polska sp. z o.o., székhelye: Tarnowo Podgórne (Lengyelország),

Wetzel GmbH, székhelye: Grenzach-Wyhlen (Németország),

Wetzel sp. z o.o., székhelye: Duchnów (Lengyelország),

Apex Cylinders Ltd, székhelye: Bristol (Egyesült Királyság),

Federal-Mogul Burscheid GmbH, székhelye: Burscheid,

Federal-Mogul Friedberg GmbH, székhelye: Friedberg (Németország),

Federal-Mogul Vermögensverwaltungs-GmbH, székhelye: Burscheid,

Federal-Mogul Operations France SAS, székhelye: Saint-Jean-de-la-Ruelle (Franciaország),

Dietmar Schrick GmbH, székhelye: Solingen,

Cromatura Dalla Torre Sergio Snc Di Dalla Torre Sergio EC, székhelye: Breda di Tiave (Olaszország),

Hartchromwerk Brunner AG, székhelye: Sankt Gallen (Svájc),

Schulz Hartchrom GmbH, székhelye: Hamburg.

II. MELLÉKLET

Az elsőfokú eljárásba beavatkozó felek listája

Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA),

Assogalvanica, székhelye: Padova,

Ecometal, székhelye: Treviso (Olaszország),

Comité européen pour le traitement de surface (CETS), székhelye: Leuven (Belgium),

Österreichische Gesellschaft für Oberflächentechnik (AOT), székhelye: Bécs,

Surface Engineering Association (SEA), székhelye: Birmingham (Egyesült Királyság),

Zentralverband Oberflächentechnik eV (ZVO), székhelye: Hilden (Németország),

Eco-Chim Galvanotecnica di Antoniazzi G. & C. Snc, székhelye: Codognè (Olaszország),

Heiche Oberflächentechnik GmbH, székhelye: Schwaigern (Németország),

Schwäbische Härtetechnik Ulm GmbH & Co. KG, székhelye: Ulm,

Trattamento superfici metalliche Srl (TSM), székhelye: Schio (Olaszország),

Aros Hydraulik GmbH, székhelye: Memmingen,

Berndorf Band GmbH, székhelye: Berndorf (Ausztria),

Eberhard Derichs Maschinen- und Apparatebau GmbH, székhelye: Krefeld (Németország),

Friedrich Fausel Metalldrückerei, székhelye: Herrlingen (Németország),

Goldhofer AG, székhelye: Memmingen,

Heidelberger Druckmaschinen AG, székhelye: Heidelberg (Németország),

Huhtamaki Flexible Packaging Németország GmbH & Co. KG, székhelye: Ronsberg (Németország),

ITW Automotive Products GmbH, székhelye: Hodenhagen (Németország),

Josef Van Baal GmbH, székhelye: Krefeld,

Kleinvoigtsberger Elektrobauelemente GmbH, székhelye: Großschirma (Németország),

Kniggendorf & Kögler GmbH, székhelye: Laatzen (Németország),

Liebherr-Components Kirchdorf GmbH, székhelye: Kirchdorf (Németország),

Max Hilscher GmbH, székhelye: Dornstadt (Németország),

Mora Metrology GmbH, székhelye: Aschaffenburg (Németország),

Norsystec – Nohra-System-Technik GmbH, székhelye: Nohra (Németország),

Otto Littmann Maschinenfabrik – Präzisionsmechanik GmbH, székhelye: Hamburg,

Provertha Connectors Cables & Solutions GmbH, székhelye: Pforzheim (Németország),

Roland Merz, lakóhelye: Ober-Ramstadt (Németország),

Schwing-Stetter Baumaschinen GmbH, székhelye: Bécs,

SML Maschinengesellschaft mbH, székhelye: Lenzing (Ausztria),

ThyssenKrupp Steel Europe AG, székhelye: Duisbourg (Németország),

Windmöller & Hölscher KG, székhelye: Lengerich (Németország).